

Ante Smoljan

Ist

IŠĆUNSKE IZREKE I KRATKE HUMORESKE

Àla, mòv še màlo, cà grèš ko dònji zärnovac! – Hajde, hodaj malo brže, ideš kao donji mlinski kamen!

Àla, neka nàš je više. – Josip Maračić kad bi vidio da smo mi došli na Ist.

Arcos di mattina, prepara la capotina. – Jutarnja dúga ukazuje da treba odjenuti kaput.

Uâlga ti bila intimèla. – Alga ti bila jastučnica (neprimjerena izreka koja srećom već davno nije u upotrebi).

Bako, kako imate krasno more. – **Tàmo narancàda.** – Dubrila Smoljan nekom posjetitelju Ista

Bandîra je na pô uâste – Zastava je na pola koplja

Bära, zîdan – Nekako izlazim na kraj (misli se na primanja)

Barba Marijuâne, òcete li mi š vapòra kûnu na civeramin punêsti dòma. – **Ma šjora Marijëta, cà tuâ vâša kûmâ ni mòre hudìti.** – Barba Marijan je krivo shvatio, misleći da se to odnosi na kumu, jer zapravo nije ni znao što je to kuna (kunica – dječji krevet).

Barba Muâte, òcete li nan däti gajètu ža pôjti pu darvâ? – **Òće, višlò mi ni šmîtë šlumìti, ma ražbìti ju mòrete.** – Mate Babajko kad je već bio

u godinama. Mislio je: Ako mi slomite veslo, moram ga nabaviti, a ako razbijete gajetu, oslobođili ste me zla.

Barba Šime, pasti ćeće s komina. – **Velecäšni, vî bite vuſili.** – Barba Šime se grija na kominu (ognjište), a don Toma je došao blagosloviti kuću. Barba Šime je ovako odgovorio misleći da će don Toma dobiti novac za sprovod.

Barba Töni, vî lipo ža ufcämin. – **Vò mi je žuâdnji imbärak.** – Neka žena Tonu Smoljanu pomalo ironično, budući da je cijeli život plovio na brodovima po Jadranu. Odgovor je također bio vezan za brod, odnosno za zadnji ukrcaj.

Bê, kî bi i tôga bubucića. – Stipe je kroz prozor gledao svadbenu tortu i jadan je mislio da je to kukuruzni kruh.

Bilo bi prävo da mène dupäde ûn muâli grûšćić, guvöri tuvâriš. – **Ûn muâli će unômu vëlomu nušti valizicu na vapôr.** – Razgovor gazde i njegova pomoćnika o diobi ulova ribe.

Bilo je ròmu i tömu – Sve nadugo i naširoko

Bilo je tôga šilešija Bôzja – Bilo je mnoštvo toga

Bîmba viši, bîmba žjuâ, šuâma šèbi trîšku duâ – za crkvena zvona

Bìti će pljücanja – Imat ćemo što vidjeti (iron.)

Bìti na kunjü – ostvariti uspjeh

Bîz čà, unà je strôliga! – Bježi, ona je vračara!

Blägo unômu ki pàmeti nîma, lîpoga še švîta nauživa! – blago njemu (ironijski)

Blêj tî, blêj, juâ te svè badûn. – Govori ti što hoćeš, ja ću raditi isto kao i do sada.

Bôg mu duâ svè, šuâmo dîhati ne. – Bog mu dao sve, samo disati ne (neprimjerena izreka koja se srećom već davno ne spominje).

Bôjše da jù je ûn pituâ. – Čini se da ju je on pitao bi li se udala za njega.

Bôjše je fruâtar šilù. – Čini se da je fratar došao u selo.

Bölje da me kröpiš nog da me prâviš. – Bolje da me poškropiš nego da me odaš.

Bölje i sün, nog šläbo kumpanjûn. – Bolje biti i sam nego u lošem društvu.

Bölji je nuâjgòri mûz nog nuâjbölji brât. – Tako kaže žena.

Böze lê, tåta grê, nòsi måloj cipelë i konjîca frânska, ki po pôlju tånsca. – Pjesmica za djecu

Böze (tôbôze) še cîni vèli – izigrava neku veličinu

Brâte, umrîti éu. – Juâ šan tôga lîber. – Kaže brat bratu da će umrijeti, a ovaj odgovara da je on toga oslobođen.

Bravûra je živjeti biž lavûra. – Podvig je živjeti, a ne raditi.

Brutto me la vedo. – Loši su izgledi (misli se na ulov ribe).

Bugañme – naravno

Bûla bulâca, sîrova pugâca, kämo je bûla hòdila, hòdila je pu darvâ, kadè šu tuâ darvâ. Ušicîni na mucîri, kad ćeš pôjti pô një, sùtra pupôdne. – Pjesmica za djecu

Bûla bulâca sîrova pugâca, ko še ono bûla, jèdna måla tûja, stâvte ju v ušternu neka ju miši za gužicu putègnu. – Pjesmica za djecu

Bunâca ko ùlje – potpuno mirno more

Bûra še jöpet vuâzgala, a kruz pôdne je bîla šlå bêdvati. – Bura se opet zapalila, a oko podne je otišla ručati.

Bužicu, Bužicu, dubrò mi je nuâte i trî duâni užuâte, ma nî kakò nuâte.

Bužuâ me va râmenu. – Probada me u ramenu (našim starima to je bila najava lošeg vremena).

Cà blêjêš nævetar! – Što govorиш gluposti!

Ca ćeš da jê. – Zapravo nije loše.

Cà će ti Jérè däti ?! – misli se na nekog koji inače nema ništa

Cà će ti tuâh värcina? – Šlûžiti će. – Guspudarica kad se spremala u zbjeg El Shatt

Cà côriš vuâti fôji? – Što se mučiš čitati te novine?

Cà éu šâd jâdna ucinîti? – Šâd cémo pôjti va crîkvu po cémo važéti un věli lîbar i lumbrëlu. Juâ éu nuâjti va lîbru ca valjuâ ucinîti, a tî ćeš darzâti lumbrëlu užgor mène. – Na seoskom zdencu Antonu Kosćinjova je zabunom uzela vodu za škropljenje loze iz bačvice Filumena Smoljana i našla se na čudu kako to riješiti, pa se Filumeno malo našalio.

Cà ìmate ža kumpañâdig? – Što imate za drugo jelo?

Cà je mâša, mâša. – Što je previše, previše je.

Cà juâ nîš bi na juârbulu. – Mate Babajko kad su Nijemci bombardirali brod »Maricu«

Cà me bròjiš, kad me nî. – Barba Mate Babajko: Sa mnom ne računajte.

Cà me pâžiš? Muâška je kruâljâ pâžila, po še nî ufîndi. – Što me gledaš? Mačka je kralja gledala, pa se nije uvrijedio.

Cà mi drubcîć ud jûnci a bròjiš ža mârš, nêceš tî kušêt ud vidèla. – Barba Mate Babajko, nakon što mu je žena prigovorila zašto se mrsio na Veliki petak.

Cà mu fuâbrika dîmi. – Nećeš ti njegova bogatstva (iron.).

Cà mu òci vîdu, tô mu rûke cînu. – Kakav je majstor, sve je u stanju napraviti.

Cär ti värta. – **Cär ti ubräz.** – ajme meni (obično ih koriste starije žene i premda su bezazlene, prva znači: neka ti pocrne usjevi u vrtu, a druga: neka ti je crn obraz.

Cä še celi dûn tudë präziš na suncu? – Što se cijeli dan izlažeš žarkom suncu?

Cä še šmućuješ?! – Što se uz nemiruješ?!

Cä še tudë pardêciš?! – Što se praviš važan?!

Cä si še dišpiruâ?! – Što očajavaš?!

Cä si še šmuāmî?! – Što si podjetinjio?!

Cä si še tudë napijantuâ?! – Što si se tu ukipio?!

Cä si tî, Filipe, bî na brôdu Vîribuś Unîtiš? – **Da cä šan bî?!** Kanonêr matròs! (Filip Kozulić, stariji)

Cä si tuliko tôga navalizuâ nuâ me?! – Što si me toliko opteretio?!

Ca tibî šmardî, minî vönja. – Što tebi smrdi, meni miriše. (Fidrido Segarić)

Ca ti je više svôj, više ga še bôj. – Što ti je rodbinski bliži, više ga se čuvaj.

Cä ti še parî, müku nî pijuâze, a jös mi je i fûgu duâ. – Što ti se čini, umjesto da mi zahvali, dobio sam ukor.

Cä tudë čurlikuâš?! – kaže se kad netko nešto čeka bez ikakva razloga

Cä tudë struliguâš? – Što mudruješ?

Cä ûvik kukuvëžiš döma?! – Stalno si kod kuće.

Celi živôt me bulî. – Cijeli organizam me boli.

Chi va piano, arriva lontano. – Tko sporo ide, daleko stigne.

Ciniš fintu da ni cùješ. – Pretvaraš se da ne čuješ.

Cùdo je šupērba. – Jako je ohola

Cùla šan da je Dūmè šlābo, ža umrīti. – Mô, a išu li jèj ubili kòkoš?
– za smrtno bolesnu osobu treba ubiti kokoš

Cû šan da šu nàsi kùpili ràdijo, a je li guvòri harvuâski? – nepoznat izvor

Cuti ga jê, a vîti ga nî. – Čujem ga, ali ga ne vidim.

Cûvaj še čuâroga jüga i ôblacne büre. – Čuvaj se vedra juga i oblačne bure.

Cûvaj še unôga ki ultuâri lîze. – Čuvaj se onoga koji liže oltare.

Čija je ono vojska je, vojska je, čija je ono vojska je? – Stjepana bana vojska je, vojska je, Stjepana bana vojska je. – Ovako smo pjevali za vrijeme velikog odmora na školskom trgu. Bili smo svrstani u dva reda okrenuta jedan prema drugome i pjevajući približavali smo se jedni drugima.

Ćipuâ me je pu hluâdù. – Uhvatio me je nespremnog.

Čuâro ko štaklò – vedro kao staklo

Dàj dítè mäteri – odnosi se na uspješnost u poslu

Dàj še tåmo, nîman kàmo – naći se u neprikladnoj situaciji

Dàj tî minî cvûnciku, a ne dvajštipêt sôldo (krâjcara) – Neka žena za vrijeme Austro-Ugarske Monarhije htjela je *cvûnciku*, premda je ona vrijedila manje, samo 20 krajcara.

Dàj tüta fôrca! – Punom snagom! (misli se na stroj, obično brodski motor)

Imate li što za prijaviti? – **Íman mâlo tèle.** – Marija Babajko na upit carinika. Zbunjeni carinik upita a gdje je to tele, na što Marija odgovara: Ovdje, u torbi. Tela je grubo debelo platno

Danuāš čemo pašāti fijāško. – Danas čemo loše proći (misli se na ulov ribe).

Da ši mānje ljūto pī, bī bi više puživī. – Ovako je žena naricala za svojim mrtvim mužem, koji je pio kvasinu, jer se vino prodavalо.

Däti ču dvī rûke pitûre. – Dva puta ču premezati bojom.

Däti ču mü täre. – Čut će me, neće mu biti lako.

Dažjī ko ścipimin. – Otvorilo se nebo od kiše.

Dažjī ko ś kablă. – Nemilice kiši.

Dīca mōja, rät je věla nivölvja. – Tako su govorile naše majke.

Dīcu tukuā ucīti ž muâlih nôg. – Djecu treba odgajati dok su još mala.

Dīde, kōga će žvāti Batēlo kad vī umretē? – Tèbe dūšo, guvòri dīd.
– djed Mate i unuk Ivo

Dīde, ôstro je. – Muâli, müc. – Dīde, ôstro je. – Muâli, müc. – Dīde, ôstro je. – Muâli, hòd ž dijuâvlun! – Mate Babajko je oštiro sjekiru, a unuk mu Ivo je vrtio brus, pa ga je zaboljela ruka.

Dijäva škida i žäca! – izreka negodovanja

Dijuâtrun bī, ter bī. – blagi ukor

Dijuâvlun bili i ūsi! – Došao Mario Herman u novim cipelama djevojci. Kako bi joj skrenuo pozornost na svoje nove cipele, malo je njima zalupao o pod, no ni djevojka ni njezina majka nisu to prepoznale. Na koncu je Mario rekao: Odnio vrag i uši!

dištuârdi (tištuârdi) ko Rùš – tvrdoglav kao Rus

Dodi u Rijeku i donesi noge. – Mate Levačić je brzojav s ovakvim tekstom s broda poslao ženi. Poslije je objasnio da se to odnosi na svinske noge.

Dôša Alêšijo Mùto ž rîbarškin bròdun va Pûlu i vîdi Arênu priž kròva. Pîta ûn na mòti cà je tô. Toni Smoljan mu na mòti guvòri da je **upijàvica Arêni punêšla krôv.** – Kad su se svi ostali počeli smijati, Muto je shvatio da se Toni šali na njegov račun i strašno se uvrijedio na njega.

Dôša Cîprè crîkvu na Veli pêtuâk i pîta kadè je vudà. – Na Veliki petak pita gdje je voda.

Dôša je dòma ž brûmo. – Osoran je došao kući.

Dôša je ko kûnâ. – Potajice je došao.

Dôša je nàjke buâda. – Nije ni pozdravio.

Dôša ši dòma šu tîmin kuluâcimin. – Došao si kući sa zanimljivim novostima.

Dôša ši măšućim rûkâmin. – Došao si praznih ruku.

Dôša ši mi f kûcu ko arnaùt. – Došao si mi u kuću kao divljak.

Dôša ti ûn dòma, po guvòri: Žèno, dâj mi sîrcié krùha i štrücu sîra. – pok. Filomeno

Drugi na mîšu! – Još i to!

Duâla mü je galètu. – Nije prihvatile bračnu ponudu.

Dubrò je, perke je dubrò, ma da je dubrò, dijuâvla je dubrò. – Na upit kako je: dobro je, jer je dobro, ali da je dobro, vraga je dobro.

Dubrò ši tô uficijuâ. – Pojeo si to sa slašću.

Dubrò vân (tî) dôša pârvi dûn gudîšća. – Sretna Nova godina.

Du Bužîća krâljeviću Mârko, pu Bužîću mîla mòja măjko. – misli se na vrijeme

Du Bužîća mêd, pu Bužîću lêd. – misli se na vrijeme

Dûme, cà ti še parî, je li bôlje vîdin? – Navodno je Guane stavila naočale na oči pa pitala Dumu što mu se čini, je li bolje vidi.

Fàli mu inà dûga. – Ne kiasi ga baš pamet.

Fàta la žê. – Sad je gotovo.

Fèbar te najuâ! – Bezazlena izreka, premda u doslovnom prijevodu zvuči ozbiljno.

»Fränkopane«, pûkla ti prupèla ca si mène ud Ístâ odvëla! – odnosi se na odlazak na služenje vojnog roka

Fuälä Bögu i Bužiću duklè je krüha kašuniću. – U ono doba kruh se držao u drvenu sandučiću.

Funduâ bi cêlo štuânje. – Rastrošio bi cijeli imetak.

Gòra kärpa ud bûzê. – Gora zakrpa od rupe (misli se na odjeću).

Gôspe Kandilôra, zîmâ vûnka fôra, rëka je Bluâz da je luâz, rëka je Švëti Šimè da je jös zîmê.

Grê ko müha priž gluâvê. – Odnosi se na nekog netko tko se besmisljeno vrti.

Grëš ko pûz pu katràmu. – Hodaš kao puž po katranu.

Grìn ko da šan na marëti. – Hodam kao da sam na valovima (obično nakon preboljene bolesti).

Grìn sé pribûći, dâj mi unè bragëše ke šu na gužici rašpuârane, unè drûge šu na gužici i na kulènimin. – Idem se preobući za odlazak u crkvu, pa mi daj one hlače koje su rasparane na stražnjici, jer one druge su i na stražnjici i na koljenima.

Güle mu še mîcu. – Rastu mu zazubice.

Gunguràti tamburàti juâ éu tibì kràvicu dàti, pa je vêzi ža nužicu pa jêj pûsi va gužicu.

Gurà je navità. – Nadvili se oblaci nad planinom.

Guvurići pu vèlu. – Govoriti standardnim jezikom.

Hòd cà, pìpu ši mi napùni! – Odlazi, ideš mi na živce!

Hòd lipo ž dijuâvlun! – Idi dovraga! (može biti i bezazleno).

Hòmo dòma, jääbuka pitòma. – često korištena izreka

Hòmo: oćelimò! – Idemo se igrati skrivača!

Hòmo še luvìti! – Idemo se igrati lovice!

Hôte krízu, hôtë! – poziv za ljubljenje raspela na Veliki petak

Hòte ž Bögún i blägošlovun. – pozdrav na odlasku

Huditi ud rükê. – Uspjehno obavljati koji posao.

Idemo se kupati, kaže domaći dečko dečku iz Bihača, a ovaj odgovara: Hoću, da me satre ono veliko drvo! – Dečko iz Bihaća je za čamac mislio da je drvo i da će ga pregaziti.

Íd mi cini. – Ide mi na živce.

Inà žinà ìma, i šu tìn kíma. – Žena nosi teško breme jer je u drugom stanju.

Inè gäče – nišće gäče, dvòje gäče – kakò-takò gäče, tròje gäče – inè gäče. – Tek kad obučeš troje hlače, nekako ćeš se zimi zaštiti od hladnoće.

Inkrépito šan. – Jako sam loše.

Ístulivi trubilo. – Pravi si glupan.

Išû li mü (jëj) duâli švêto ülje? – Je li primio (primila) posljednju pomast?

I tuâ bi bîla lîpa! – I to bi bilo pametno! (iron.)

Jacâli šu še dvuâ! – Nećeš ti hladnoće! (iron.)

Je li cuâ f cimü? – Vrijedi li što?

Je li kî kadë?! – Nećeš ti veličine?!

Je li mü še ubićala? – Je li mu dala pristanak za udaju?

Jê, lipo šan še pumoga. – 1. Da, bolje se osjećam. 2. Prilično sam zarađao.

Je li žiša vapôr na Banuâstra? – Vidi li se putnički brod ispod rta otoka Molata?

Jê, pu dûsi. – Tako mi časti.

Jê, svë măšu. – Jedva čekaju. (iron.)

Jôh Guâne, kakò ti tuâh muâli ìma vèla uštä?! – A öće li mu jös rësti? – razgovor između dvije sestre, Dume i Guane

Jôh je mäteri i dîci kad utuâc dòma nöši rîbu na žbici. – Teško majci i djeci kad otac kući nosi ribu na gipkoj šibi.

Jôh, nuâc je špuâ! – Ajme meni, što je dočekao!

Jös je nïki bî muškardîn, ma šu mu krilà pâla. – Šime Babajko kad je onemoćao.

Jös je paranguälâ môru. – Još ima nade za uspjeh.

Jös mälo po će š cigarëtun pôjti na ultuâr. – Neka žena za don Petra (bilo joj je neshvatljivo da svećenik puši).

Jös užgôr! – Pored svega, još i to!

Juâ šan fôra di òbligo. – Oslobođen sam svega.

Juâ šan ranjûn, a vî še ranjîvajte. – Ja sam svoje napravio, a vi kako znate (Cipre Segarić).

Juâ ti dîn! – za čuđenje

Juâ ž Vruancâ pu livûntu, örca, örca i jèdva Puntämiku. – Gargo Zapuntela je fantazirao, jer je ovo nemoguće.

Jüca ti ni pâla! – obično su je koristile starije žene za negodovanje

Kad će srēdâ? – Jele Pocinjova tako pita, jer im toga dana turisti odlaze iz kuće.

Kad je pòp na prèdiki rëka da je Isùs pritvurî vòdu va vìnò, Mihuvi je rëka: Ti svêca, cà tò nî ucinî va mujêj uštérni?! – Mihuvi na župnikovoj propovijedi: Zašto to nije napravio u mojoj cisterni?!

Kad nîma cipä, neka nîma ni damzâne. – Tako ti je on rekao: Kad nema čepa, neka nema ni staklenke – i razbije je o zid.

Kad se šmôkva mòvi, ili je vêtra, ili će ga bìti. – Kad se o nečemu govori, nešto je od toga vjerojatno istinito.

Kad smo šègali mriže i kad bi dôša križenac, Žamarija Kôzulić bi rëka: Na, dôša je Tito. – asocijacija na zvijezdu

Kad su še kupâli kumpiri, užâli bi rëci da su nuâšli dèset pòšto. – Mislili su deset puta više u odnosu na posađeno.

Kad su še ljûdi duguvuärâli ža pušaližâti pût ud Mûla du Kuširâce, švî su bîli žuâto šuâmo Šalvêstar ne. Rëka je da će pu šalîžu nôge bìti üvik môkre, a vakò še grê ud štinice du štinice.

Kad ûndelu duâš vluâst, žrésti će mu ròzi. – Kad andelu daš vlast, izrasti će mu rogovi.

Kad vîdin kantûn ud crîkve, vèc mi še špî. – Zamarija Smuljanov kaže: Kad dođem do Zadruge i vidim ugao crkve, već mi se spava. Inače, stariji ljudi su na koru (povišen dio crkve) uglavnom spavalici, jer su zbog radova rano ustajali.

Kadè štânu Pärvićani, ni mòru Žluârinjani. – Gdje stanu Prvićani, ne mogu Zlarinjani.

Kakò Bôg žapuvîda. – Kako treba, kako mora biti.

Kakò je šcûkla, môgla bi kôzlicu bušnüti mij ròzi. – Koliko je mršava u licu, mogla bi mladu kozu poljubiti između rogova.

Kakò Martín pàpa, takò Martín càpa. – Kako Martin jede, tako Martin i kopa; misli se: oskudno jede, pa teško i kopa.

Kakò sí? – A ca céš da jê. – Ide nekako.

kantàti žémlju – licitirati za seoske i crkvene pašnjake svake godine na blagdan sv. Josipa poslije podne, na seoskom trgu

Karnivuâ, ki je žito pužubljuâ. – Ovako bi se govorilo za lutku koja simbolizira karneval.

Katarîna Karšivûn, du Bužîća mîsec dûn.

Ki càpa, càpa. – Tko uhvati (uzme), njegovo je.

Ki ga ūja, ūja. – Tko je ugrabio, ugrabio.

Kî ìma hćér, ìma sîna i hćér. – misli se na zeta

Kî je bližje ultuārâ, bôlje mîšu cüje. – Tko je bliže oltaru, bolje čuje misu.

Kî mi je nućuâš cinî dišpèti na dvôru, tâmo šu in divôjke uvdè. – Cà céš kad nîši uštajunuâna. – Pok. Aurelija, da joj je netko napravio nered u dvorištu, a barba Justo će nato da je zrela, a inače nije ni bila udana.

Kî nêće bubù, gôre njimù. – Tko ne voli jesti bob, gore njemu.

Kî nôsi, ûn ni prôsi. – Ako uzmeš sve što ti je potrebno, nećeš imati problema.

Kî puî tûju kukušicu, neka švujù vêže ža nužicu. – Ako si počašćen, budi spremam uzvratiti.

Ki še cûva, i Bôg ga čûva. – Tko se čuva, i Bog ga čuva.

Kî ud ubèda hruâni, vicèrati kuâni. – Tko sakrije dio ručka, namjerava večerati (teta File Fruanicina).

Kî umî, njimù dvî. – Tko umije, njemu dvije.

Ki žadîra, ûn pubìra. – Tko izaziva, izvuče deblji kraj.

Ki žuâdnji na gajëtu dôjde, krîvo višlò ga dupàde.

Ko cuâ ricës, va žlò upàdaś. – Najbolje je šutjeti.

Ko da je ś paranguälä pubiga. – Kao da je vragu ispod nogu pobjegao.

Ko da še u carvô Bòga mòli. – Oskudno (najčešće se misli na loš ulov ribe).

Ko kumuärü žnèmeś nöge, tô ga nî. – Ako komarcu izvadiš noge, više ga nema.

Kô lipo mësto naš je dupàlo. – Poslije onog rata u selo su dolazile ekipe za prikazivanje filmova. Ovaj put se film prikazivao u Lukinu dvoru. Ljudi su zauzeli svoja mjesta, a nekoliko starijih žena sjelo je na zidić ispod ekrana, dakle licem prema projektoru.

Kolo kolo, bit će pir, plesat ćemo svi u sir, bit će slatkih kolačića i medenih pogacha, a mi ćemo cincile. – dječja pjesmica

Kôlo kôlo, išulanca, babinoga jânta, kî po pôlju tânta, ūma rûšu teklicù, poželenu šmokvicù, šmokvicâ še želenâ, a mî ćemo cincile. – dječja pjesmica

Kômu je vò?! – Koristi se kod dijeljenja ulova ribe. Naime, na upit gazde, skriveni dječak izgovara ime.

Kômu je v rucići, tômú je v gužici. – Bolje je biti bliže nekom probitku.

Kômu škôda, tômú jôh. – Kome šteta, njemu nevolja.

Ko na picëno mëso. – Sa zadovoljstvom, vrlo rado.

Ko na ragatu. – za brzanje u poslu

Ko na vêslimin. – Kao na iglama, napeto.

Ko pu lòju. – za uspješnost u poslu

Ko žâboga. – Teškom mukom, na jedvite jade.

Krûli mi tarbùhu. – Krči mi u crijevima.

Kuâšno, ma cuâšno. – Kašnjenje se isplatilo.

Kuâ žvirîna je vò! – Pogrdan naziv za blago, ovce, koze.

Ku facîndu mi je ucinî. – Napravio mi je veliki nestašluk.

Kukumbè, märke šu mi prešelè! – Ovako smo govorili, tukući se šakom po prsima, kad bi se najeli bobica ploda mirte. Naime, te bobice bi nam strašno presjele.

Kukurîku, bâba je šla na Rîku, kûpila je žíkva ža muâloga Mîku. – U mojem djetinjstvu rado slušana šala.

Kùlaf je na žmòrac špòrak, grûbo vrîme ée. – Morska pučina prema zapadu je tmurna, loše će vrijeme.

Kulumbuâr je kulu mìšeca, vèli vètar ée ucinìti. – Krug je oko mjeseca, veliki će vjetar zapuhati.

Kumpîrì štujû baràki, oli na šufitu, a bîguli kridînci, nî ža nîš. – Smatra se da je tjestenina dragocjena.

Kurènat ko bâjster, a ûn va purtèlu fišćuâ. – Jaka morska struja, a on na pramcu zviždi (Šime Maračić za sina).

Làfko je žuâte, tibì i òlovo plâva, a minî nàjke šûvar. – starija osoba nekoj mlađoj

Lîpa kùća priž ugnjâ. – Tako kaže pok. Vîcè, zvana Buâća, koja je i sama bila bez ognja u kući.

Lîva rûka prôsi, ki ni duâ, pôjti ée pakuâ. – dječja pjesmica

Ma je li jèj bî divêr tô rëci? – Nije bio dobar način tako joj to reći.

Ma kadè ée vâ vójška išti, ma kadè ée vî ljûdi špàti? – Ma cà kadè ée išti, ma cà kadè ée špàti, rëcte vî minî kadè ée unî sràti? – Ide talijanska okupacijska vojska, ide. Jedan Išćanin pita gdje će ta vojska jesti, drugi gdje

će ta vojska spavati, a barba Mate Babajko kaže: Što gdje će jesti, što gdje će spavati, recite vi meni gdje će oni obavljati veliku nuždu?

Ma kakò sí fùrba! – Kako si lukava!

Makarûn kanòć. – Tako se kaže djetetu.

Ma kî më je nò žbušivuâ? – Starija žena kad ju je na dolasku poljubio sin.

Ma kô vrîme je vò – cã će vò šušvîta?! – Što će ovo smak svijeta?!

Malicijôz je ko dijâva. – Jako je sumnjičav.

Mâlo šan še prišvîlji. – Obukao sam bolju odjeću.

Mâma, vò mi je gušpudarîca. – **Dijâva, ſîta irâfa.** – Došao Mirko Levačić kao pomorac jahtom na Ist, a s njim je bila i vlasnica jahte, koju je predstavio svojoj majci Danici. Kako je vlasnica bila jako mršava, a još i visoka, Mirkova majka je kod upoznavanja rekla da je prava žirafa. Nezgodna situacija, jer iščunski naziv za tu životinju gotovo je isti francuskom.

Marête ko kûće. – Valovi su visoki kao kuće.

Marîja je šlå Tûrtulu ufcûn i vîdila više ljûdi, po ih je pitâla, kî šte vî, a unî šu rîkli da šu rîbari. Nuâto unâ guvòri: **A juâ šan mîslila da šte unî vrâzji partižâne. Invêce tô šu bîli partižâne.** – Početkom rata žene su se bojale partizana, i općenito vojske, pa su se oni zato predstavili kao ribari.

Marîja ljûta, dâj pitrôleja vnûtra! – Koristi se kao poticaj pri loženju vatre.

Mâša me ūmaś cénê. – Držiš me za budalu.

Mâteri me vòz! – Vozi me na Tramerku! (smatra se da je ona pogodna za ribolov).

Mihuvîle, r c tî min , k  staj n  e kam nja nu jb lje d b ? – A r c tî min , ** nte, k oga m seca  e nu jb lje c nu pidicij n ?** – Unte zlobno pita Mihuvila za kamenje, a ovaj mu vraća na isti način, budući da je Unte bio sklon podizanju sudskih tužbi.

Mir kući ovoj. – Niti ga je bilo, niti će ga biti. – Svećenik na ulazu u kuću i pok. Lungo kao domaćin.

Mišićīna kākoj dūn, svēti Mikūla kapitūn. – Misli se na ugodnu noćnu plovidbu.

Mòga bi še va njèga (njû) fidäti. – Nije ti on (ona) pouzdan

Mòga bi uvdè žgubīti takuîn, šütra bi ga na krīzù nuâša (iron.) – Dubrila Smoljan kad je vidjela koliko ljudi ima na košarkaškom turniru. Naime, nekad je bio običaj nađenu stvar objesiti na križ u crkvi.

Mòga bi ža njîn špuâg filivâti. – Mogao bi za njim propuštati konopac (misli se da ide sad ovamo, sad onamo).

Môj Ívo je šuâ Žàgreb urëditi štuât. – Barguljka za sina Ivu, da je išao u Zagreb urediti državu.

Môj muâli je dibòtu usêdî, a jòš še nî pâmeti dubâvi. – majka o sinu

Môj Šimè je Têploj Mèriki, Montevidëu, blîzu Kalifôrnije. – Tako kaže Šimina žena.

Môre duâlo, môre väzelo. – Od mora se živi, ali ono može biti okrutno.

Môre li še dâlje?! – Ajme meni, još i to!

Môre te puïlo! – bezazlen izričaj, blagi prijekor

Môre te šövalo! – bezazlena izreka

Môre te žmalâlo! – 1. Ajme meni, što si to učinio; 2. Vidi ti njega, kako je zgodan.

Mô, šîlna žûpâ je dôsla šilò. – Mnogo ljudi je došlo u selo.

Mô Šîme, kakò ti je lípa tuâ brôškva. – Ōće, òće, ca je dîvlje, nêće bîguli. – Šime Babajko nekoj ženi

Muâjo mòja, kâmo ču?! – Ajme meni, što ču sad?!

Muâjo mòja, öcélimo škampäti?! – Majko moja, hoćemo li izbjjeći opasnost?! (često zbog lošeg vremena)

Muâla bruâjä – šaljivi naziv za dijete

Muâla, nuajdî mlađica šilà, a ne furešta. Ún će te priväriti. – Tako je to nekad bilo.

Muâli, cà éu ti dàti, šolijuâje?! – Označava bilo kakav dar. Često se koristi u karnevalskim običajima.

Muâli, nimôj žapubukäti! – Mali, nemoj pasti!

Muâli, ni punjör šu tôga židîca! – Mali, nemoj pasti s toga zida!

Muâli, pìti še napij! – Mali, napij se vina!

Muâli, tô će dôjti na pläc. – Nakon te igre može doći do plača.

Müc tudë! – Šuti!

Mukujdubä da ši dôša! – Već je i vrijeme da si došao!

Müku nîši šnäžan. – Veoma si neuredan.

Müku nî špômljo – müku nî kujôno. – za čuđenje

Müku ši dubrò dilikuât. – Ovako Artemija i Ilda kažu Pravdu. Naime, Pravdo je bio nemiran spavajući između njih, a one su bile debele kao dvije bačve.

Müku ši dubrò prùnt. – Uvijek si prvi kad se nešto događa.

Müku ti, tuâ vêšta nî hantavä. – Ajme, što ti je lijepa ta haljina.

Muluâj ga, ún šuâmo bumbižuâ. – Pusti ga, on se samo nameće govorom.

Munjâto, ištulivi munjâto! – Luđak, pravi luđak!

Murnuâr pîše mäteri da šu šäd ž bròdun kadë je tiplò, a undä da grêdu tåmo kadë je žimä. – Jadan, uopće nije znao ni gdje su, ni kamo idu.

Muškatē, ni grê va maštê. – Grožđe muškat je veoma ukusno, pa se kao takvo uglavnom jede.

Nà, bâra tè! – Čuđenje Zuaka Levačića nakon što mu je konobar donio čaj. Naime, Zuako nije znao čitati, pa je konobaru na karti prstom pokazao bilo što.

Näbo šan še na zdrâcu ud škarpûna, neka ūde kvrâgu Hôdiljova škûna.

Nahluâjen šan ko bëstija. – Strašno sam prehladen.

na inglêza – način skoka u more (rukama obuhvativši noge)

Na kamen sjela Anica, Anica, i češlja duge kose, kose, i stala gorko plakati, plakati, jer moram sutra umrijeti, umrijeti. Na nebo pošla Anica, Anica, na nebo pošla Anica, Anica, na zemlji osta stolica, stolica, na zemlji osta stolica, stolica. – Ovako su pjevušile djevojčice preko školskog odmora.

na kulumbuâr – dječja igra novčićem

Nà, mälo môre! – Sipe Pualjov kad je gotovo pao preko kamena, a to je bilo na Prisligu.

Nà, mälo nîš puâ môre, guvòri Lûngo na gajëti. Ûn drügi guvòri: Nikuntuâ, tî bi duštuâ. – Lungo, što i sam nadimak znači, bio je veoma visok čovjek, pa se ovaj drugi našalio kako njemu ni onako ne bi bilo preko glave, iako su bili na otvorenu moru.

Nänu śmo žakupâli (fig.) – Ovako se kaže nakon završetka svih radova oko berbe grožđa.

na pijûmbo – način skoka u more (na noge)

na purcijûn gödišć – u odnosu na godine

na tâne – dječja ženska igra – školica (papačka)

na tarbûsicu – način skoka u more (na prsa)

Nà tibì, nibòre, ca minì ni mòre. – Evo, jadniče, tebi, što meni ne može (misli se na odjeću)

na tûje spâle – na tuđ račun

na uguārcì – dječja igra morskim pužićima

Nà, vò šu ti ròzi, ki ti v òci uprû! – Evo ti robove, dobro otvori oči!

Nêće jej tûci lük pu gluâvì. – za osobu koju se smatra pametnom

Nêće mu še pëtoh š kùće ubìti. – za nekoga koji u životu nije ništa stekao

Nêćeš priž gärla. – Nema straha, jako dobro ju se čuje.

Nêćeš tî zinškuâ gluâvâ. – negativno mišljenje o nekoj ženi

Nêćeš tô lakè. – Obično tako kaže osoba koja je zamoljena da nešto ili nekog podigne s poda.

Nëtomarno ši tô ucinî. – Površno si to napravio.

Ni bì duâ! – A što si škrt!

Ni bì ga ni ž bubâ žinjuâ. – Toliko je bezvrijedan da ga ne bi ni iz vrta potjerao.

Ni bì mù drôb va râkovici ôpra. – za nekoga tko od jela ima veliki trbuh

Ni bì še pricipituâ. – Moraš se zabrinuti.

Ni bì še šibišuâ. – Prepustiti se očaju.

Ni bì še ubî, a bi udgûsta. – Ajme meni!

Ni bôjše nè. – Naravno, sigurno.

Ni bôjše nè, švè mu šamiljuâ. – Sve zna napraviti.

Ni bôjše nè, ûn vòli cîzgati. – Draga mu je kapljica.

Ni bù ni bunôra. – Proći uz koga bez pozdrava.

Ni cancuâj! – Ne izazivaj!

Nic ši žmafaruâ. – Nešto si ušićario.

Ni däti še kuâru. – Ne prihvaćati savjete.

Ni däti še šoto. – Ne dopustiti da te netko ponižava.

Ni dôša! – Vidi ti njega, što nisi ostao kod kuće!

Ni drûge. – To je jedino rješenje.

Nî dubrà pugàca pripicèna, ni divôjka povraćèna. – Nije dobra pre-pečena pogača, ni djevojka koja bi se nekome obećala, pa ne bi, pa onda opet bi.

Ni gluâša, ni glašnîkâ. – Kao da je propao u zemlju.

Ni guvòri, ni marmòri. – Nije ga ni čuti.

Ni hîti, nî piče du nòći. – Ne brzaj, još jeugo do noći.

Nikad jê, nîkad nî. – Nekad ima, nekad nema (kaže žena i jede bakalar dok joj je muž na odru, a ljudi joj prigovaraju jer ga nema dovoljno).

Nima dida ni vode. Pošla ga je iskati, našla ga je pod plotom gdje se igra s djevojkom.

Nîmamo f kûci tèbe Böze. – Ništa nemamo u kući.

Nîma näjce dûha. – Nema nijedne osobe.

Nîma ni krîzâ. – Odnosi se na neimaštinu.

Nîma tižuâkâ du livuâkâ. – Nema težaka do livaka.

Nîma tûnca bìz žigûnca. – Ne može to bez njega.

Nî mi nog tûgâ. – Baš me briga.

Nî mi tèbe. – Ima toga i kod mene.

Ni mōre še šidīti na dvī katrīde. – Ne može se sjediti na dvije stolice.

Ni mōrin ti dāti, aš ih ūman tōcno trinājst. – Razgovor između dva prijatelja, a radilo se o golubima.

Nî na mōj mōd. – Nije kako bih ja htio.

Ni pīj vōdu, pīva še napīj! – Nemoj piti vodu, nego se napij vina!

Ni pricīraj še tūstoj jūhi! – Nemoj stalno nalaziti primjedbe!

Ni pužnīvan te, öci šu mi pumūćeni ko grügu. – Ne prepoznajem te, jer su mi oči pomućene kao ugoru (Zamarija Smuljanov Peru).

Ni rēcte ti trè. – A što ti se ne smije ništa reći.

Ni škūka, ni mūka – Nikakvih vijesti od njega.

Ni štālo, ni pālo. – Govoriti nerazumno, bez veze.

Nî sväko žlò ža žlò. – Zlo se može pretvoriti u dobro.

Nî va njèga vīre, ko ni mōru mīre. – Nije u njega vjere, kao ni u moru mjere.

Ni žadīraj! – Ne izazivaj!

Ni ža līk nīman nīš. – Nemam baš ništa.

Nî žuāmūn da je pulicija na Mūlu. – Nije policija ni za što na vezu.

Nognäculu je žmajkuâ. – Iz čista mira je nestao.

Nuâjbölje da ne. – Naravno da hoću.

Nuâša šan te na fatù. – Uhvatio sam te u nedjelu (obično kod krađe grožđa i sl.).

Nuâša ši crīkvu kadè céś Bòga muliti. – A što ti ja jadan mogu dati.

Nùko me murbuâj šu tīn. – Nemoj me time udariti.

Nùko mi funduâj òko, ca ćeš kad ih je dupijù. – Nemoj mi oštetiti oko, znaš da ih nemam previše.

Nùni, nùni, Rumàno, da bi vèli žrêsa, mäteri bi kòtulu dunësa, svôme ôcu pìpicu tabâka, a šestrîci päršten ud žluâta. – Majka sinu Romanu.

Ócélimo cipäti? – Hoćemo li ždrijebati? (obično kod dijeljenja kuće).

Ócélimo sé šalvâti – škapulâti? – Hoćemo li se spasiti? (obično se misli na loše vrijeme).

Óčeš kulacić? – Ma jesi li ti baš tako pametan?

Óčeš tî minî šûtra jöpet ražbîtì gluâvu. – Stipe Padalinjov je Ćelu kamenom razbio glavu, pa mu je Stipina mama u znak pažnje dala kruha i marmelade. Nakon toga je Ćelo rekao Stipi: Hoćes li ti meni sutra opet razbiti glavu?!

Oli kôltru, oli batèlu. – Šime Babajko ženi. U nedostatku kućine za zaustavljanje prodora mora u malu brodicu koristio se i pamuk iz popluna, pa se trebalo odlučiti između popluna i brodice.

Oli tî, oli juâ ča š hurâ – Sipe Smoljan Tuka Lambaši, koji je na Božić u crkvi svirao violinu, a Tuki je to išlo na živce.

O questo, o niente. – Uzmi ili ostavi.

Óspe möja kuâ sî òri i döli, da gunâ òri ž ulô užico spî. – Znakovito je da se glas *g* izostavlja na početku riječi, a da se pojavljuje tamo gdje ga inače nema.

Pàla mu je šikîra va mêt. – Posrećilo mu se.

Palicuâ ko š cipimin. – Otvorilo se nebo (misli se na kišu).

Parî mi še. – Čini mi se.

Pàrvi na mîšu. – To mi je prva novost.

Pârvî na paramiјe, pârvî! – U Velikom tjednu, kad su zvona svezana, djeca su kroz selo pozivala puk na crkveni obred. Koristili su i čegrtaljke.

Pašjapàra (pašjavìra) ud ditèta. – za nestošno dijete

Pàz ca še cini. – Vidi kako se pravi važan.

Pàz kakò je žapunijuâ. – Gledaj kako se je razbjesnio.

Pàz kakò praćuâ, ko da mu pêgula ža pêtàmin kîpî! – Gledaj kako trči, kao da bježi od prolivene kiseline!

Pàz kakò prašice grêdu gulë pu šilù! – starije žene kore mlade

Pàz kakò prižira. – Vidi kako gleda dok mi jedemo.

Pàz kakò še škivuâ pumöći. – Nije baš prvi kad treba pomoći.

Pêro, žuâc ni iš? – Īman fažola ž ljûta, po cèkan da še škûri. – Bila je to večera na moru. Pero je čekao da se smrači, jer mu je grah bio pun žižaka.

Pîta Filè Buâcu žuâc nî šlå crîkvu, a unâ guvòri, žuâto ca je danuâš Vandêlje pu unômu mujêmu jâdnomu. – Evandelje je bilo po Marku, a to je ime njezinog pokojnog muža (teško joj je bilo čuti spominjanje muževa imena).

Pîtaju Šlævića: Öćeš li tî š namin šütra na škôlj na kâleba juâja. – Ne, minî je čâca rëka da smo mî i šâd na škuljû. – Ideš li sutra s nama na otok brati galebova jaja? – Ne, meni je otac rekao da smo mi i sada na otoku.

Pîta pòp barba Jâkova kâmo grê, a ûn mu udguvuâra: Šâd nîkamor. – U doba praznovjerja, ako sretneš svećenika, odustaješ od ribarenja.

Pîvaj tî, pîvaj, juâ ſu pu švujû. – Govori ti govori, ja ſu ono što sam naumio.

Plâce, da nîma nakatâce?!

Plâce mäter, plâce hçér, kad bi nâpa pâla na nâšu muâlu, ubîlo bi ju. – Majka i kći plaču i govore što bi se dogodilo kad bi napa pala na njihovu unuku. U ono doba nape su bile veoma masivne i teške, ali je stvar u tome što one nisu imale ni napu, ni unuku.

Podne zvoni, Marija se sinku moli, prosti, sine, svome puku, za pre-gorku tvoju muku. – Ovako je govorila Luvija Smoljan kad bi se u korizmi oglasilo podnevno zvono.

Pô gruždà, pô vrtinà. – za napolaz sazrelo grožđe

Pòj dòma, žagràb i duněš. – Nakon što su Antićovi razbili posuđen Matošin lonac, a budući da su bili imućni, jedan Matošin je rekao: Sad podi kući i nemoj brojiti, nego samo zagrabi i donesi (mislio je na novac).

pôjti na špàš – otići na putovanje, odmor

pôjti v piléče – procvjetati, baciti sjeme (za usjeve)

pôjti vuâscú – propasti (obično se misli na usjeve)

pôjti ža rûkô – uspjeti u poslu

Pòj vîti kô vrîme je. – Uârija sîrun duâje. – Kako bi vidjela koje je vrijeme, osoba je zabunom otvorila vrata ormara gdje se nalazio sir.

Pòj ž Bògun i ž blägošlovun.

Pô šilà ližî. – Polovica mještana je u gripi.

Pošli Štargurîne pu ubèdu inù ûru lèci. – Nakon blagdana sv. Grgura poslije ručka se treba malo odmoriti u krevetu.

Pôsluh je švêta štvuâr. – Blažen onaj koji je poslušan.

Prašice, pu šilù grêdu gulè. – Nije ih sram, po selu idu u kupaćem kostimu.

Pribûka si še ko da luncijuâ. – Obukao si odijelo kao da je veliki blagdan.

pricîrâtí še tûštoj jûhì – biti izbirljiv

Prija smo imâli vèli vapôr ža Rîku. – Prije smo imali putnički brod za Rijeku.

Prija šu še vèle püpe š Tuâlije kluavâle na šrid nacînjene puštilje.

– Nekad su se velike lutke kupljene u Italiji stavljale na sredinu uređena kreveta.

Prîn je rudîla. – Cà trî, kî cé tô hruâniti, pòjte u Ciliština Ulifkinoga pu pûšku po ubijte tôga dijuâvla. – Šime Babajko je krivo shvatio *prîn* i *trî*, pa je tako reagirao.

Pruâvi ši šûmar. – za osobu obraslu dugom kosom

Pruâzna vrîća ni môre štuâti impijie. – Prazna vreća ne može stajati uspravno.

Pubîga je ko da ga je talunić žuâša. – Pobjegao je kao da ga je netko udario štapom.

Pûkla dabôgda! – prijetnja nekoj osobi

Pulîvaj, šampurîvaj, ma prija éu ga išti nog tî. – Ovako kaže kos, misleći na grožđe.

Pumâlo ij, neka više duruâ. – Jedi sporo, da više traje.

Pûno buâb, kîlavô dîtè. – Puno stručnjaka, posao nikakav.

Pûno je bandîr priminî. – U svom je životu živio u više država.

Pû, pruâsuâc idûn, kadè pišuâš, nî te srûn?! – **Nîšî tî žamiritâla vò šeutra natašće vîti.** – Nina Pocinjova i Ante Herman, kad su se sreli na Prisligu.

Pu Puâljovu! – Tako se kaže ako je ulov ribe dobar odmah na početku dizanja mreža, parangala i sl., a nakon toga slab.

Pûs mi gužicu, vakò éu. – Ne govori gluposti.

Pu Štruâzo je inò zîvo kripuâno. – Ispod Straže je jedno uginulo blago.

Puštuâći, natacići! – za cipele

Reci ti meni kako bi ti skuhaao goveđu juhu. – Juâ bi väže inü kôkoš i žahìti ju va pinjätu neka brumbuljuâ. – nepoznat izvor

Rëka je puâpa ki trî kljûcî žakljuâpa neka nän duâstè inôga pëtoha ki nuâjbòlte kukurîce.

Rêkla je Ujênia da će bârzo finiti rât. – Da Ujênia, nêćeš tî minîstra žinâ, a kadè jej je òfic?! – Mate Babajko i Ujenija, nakon što je ona prvi put vidjela prelet zrakoplova, pa je zaključila da će brzo završiti rat.

Ribarù šu môkre gâče, ža vicëru ni žnuâ ca ée.

Rïba tukuâ trî pûti plävati: va môru, va ülju i va vînù. – Riba mora tri puta plivati: u moru, u ulju i u vinu.

Rosso di sera, bel' tempo si spera. – Večernje rumenilo neba znak je lijepa vremena.

Ruâci mi še. – Imam želju za nečim.

Rûka rûku mîje, òbraž obadvîje.

Rûke mu dârću ko da šampurîva. – Tresu mu se ruke od starosti.

Šâd će balòta puâsti nûa me. – Sad éu ja biti optužen, iako sam pravedan.

Šâd juâ žnûn ca je njimù, guvòri Nêvo. – Ovako je rekao kad mu je mladi dečko pokrenuo motor, a on to zbog starosti nije mogao, premda je bio strojar.

Šâd kad šan še naraböta v mîni Mëriki, kad dôjdin dòma nêcu nîš cinìti, nog šuâmo dûsti i hudîti š kuvûlûn. – Problem je u tome što su ova posla jako teška i zahtjevna.

Šâd nâs kumbujörno cëka grëncibuken. – Jutros nas čeka naporno veslanje.

Šâd ti je kîla nâmeštu. – Sad si zadovoljan.

Šânta la Buârbara! – Za vrijeme grmljavine priziva se sveta Barbara.

Šćeto inà liputà. – Sve je baš kako treba.

Šćeto i nèto šan jej rēkla. – Rekla sam joj jasno i glasno.

Šèdi gûže kraj komîna, od tèbe nîma žlà pomîna. – Sjedni pokraj kamina, neće te ogovarati (odnosi se na djevojke).

Šènja, šènji. – Našla krpa zakrpu.

Šilna truāvà še naratâla. – Puno se trave naplodilo.

Šîlni šušûr, a näjce kâpa. – Teta Jele je otišla u zahod kod kćeri Fili-pe u Zadru, povukla vodu u vodokotliću, čula šum vode i stavila sić ispod vodokotlića. Kako voda nije dolazila u sić, rekla je: Snažan šum, a u siću ni kapi vode.

Šîme, fruâtar je šilù – muntânja še navîja. – **Šîme, crîkva je bîla pûna žûpê – inà žinà će danuâs bîti lûpana.** – Šime Babajko ženi: Planina se nadvila oblacima, jedna žena će danas biti tučena.

Šîmè guvòri: Tukâlo bi kûpiti lumbrëlu. **A Dubrîla:** Prija čemo kûpiti bićirîni. **Nuâto Šîmè:** Undà kad bude dažjilo, na gluâvu čemo štâviti bićirîni. **A unà njimü:** Kad ti ki dôjde v kûcu, dâj mu še napîti ž lumbrële. – Šime i Dubrila

škurituâd nibêška – tama nebeska

škûro ko v rugù – mračno kao u rogu

Šmardî mu tamjûn. – Ne voli ići u crkvu.

Šöldat lâje pu šilù: Luče, luče! **Inà žinà guvòri:** Nî Lûcê, ne, cà blêjêš! – Za vrijeme policijskog sata talijanski vojnik više: Svjetlo, svjetlo! A jedna žena je shvatila da on zove mještanku po imenu Luce.

Špuâr, muâla štvuâr, vèla ždëla, muâla vicëra.

Štâvi še je va puštilju. – Prepustio se očaju.

Štuâra kärpa štuâro je, kuncì trâtiti škôda je. – Šteta je trošiti konac na staroj zakrpi.

Štuâri grê kunòbu, šcuâp mu še žadîva, žinà mu ga udîva. – Starac ide u konobu, štap mu zapinje, žena mu ga oslobađa.

Štuâri na juârbul. – Još je u njemu snage.

Štûmak mi je žabûšen ko hlijib. – Imam teškoća sa želucem.

Š tûnca na vicëru. – Što ćeš bolje od toga.

Šuâ je tarbùhun ža krühun. – Otišao je za boljim životom.

Šuâmo tî šu tô prôvo nuâprid hòd. – Samo ti tako nastavi (iron.).

Šùbito bližu kräja! – Tako je govorio barba Justo, da mrežu treba početi bacati sasvim blizu kraja.

Šûh je ko bakaluâr. – Jako je mršav.

Šùma ée ga žnëti. – A kako će izaći na kraj (misli se na primanja).

Šûnce picë ko lagnjä. – Sunce peče kao buktinja.

Šùtra cémo žûbi na pułicu. – Kaže se kad neam hrane.

Šu vîn éu ti däti pu rîlu. – S ovim éu ti dati po ustima.

Švâka me kušćica bulî. – Svaka kost u tijelu me boli.

Švâka šila ža vrîmena. – Svaka sila je vremenski ograničena.

Švâka škûža nuâjde mûža. – Za svaku ispriku nađe se razlog.

Švâka štajônun. – Sve u svoje vrijeme.

Švâki dûn oli švâku mälo, išta facînta. – Često mi radi iste nestasluke.

Švè idûn ubrâž. – Kaže se za jako uzburkano more.

Švè takò. – A što možeš.

Švëti Röko, nîc mi je pälo v öko.

Šviruâka nabutuâka, ko ni bûdeš švirâti, gluâvu éu tì na tâk. – Puhanjem u jednu posebnu travčicu proizvodio bi se osobit zvuk.

Švî šu še ubrîvali, šuâmo năša Èva nî. – Eva Rusinjova

Švuâh ši žakarunjûn. – Zapušten si.

Ta Dûme, kulîko gödić ìmate? – **Jôh, sînko, ni znûn, šuâmo znûn da šan uduâvna.** – Teta Dume nije znala kad je rođena, jedino da je to bilo davno.

Tâmo š Kòkovoga dvôra. – podrugljivo

Tâmo te šoldi rašpîraju. – Što ti novac pada s neba (iron.).

Tânto smo škampàli. – Ipak smo izbjegli opasnost.

Tê hûhê! – Toga veselja! (iron.)

Tibî nîma snâ. – Voliš početi raditi rano ujutro.

Tiplînjâ nibêška. – Nesnosna vrućina.

Tô cémo ucinîti àjnc, cvâj, drâj. – Za tren cémo to napraviti.

Tô cémo ucinîti ž lafkâ. – Napravit cémo to bez poteškoća.

Tôga dubrâ. – Čemu se veseliš.

Tô je bîla svè inâ kartabijânska. – Odnosi se na jako uzburkano more.

Tô je bîlo: Bògu dûsu, Bôg jù nêće. – Misli se na nevrijeme.

Tô je bljûdna rîba. – Odnosi se na kvalitetnu ribu.

Tô je, ca je. – Tako je.

Tô je măša mălo. – To je jako malo.

Tô jê pirûn, žuâti makarûn. – Nije ona (on) dostojna (dostojan) njega (nje). Obično se ovo odnosi na mladića i djevojku.

Tô je pôko tröpo. – Malo je previše.

Tô je priku tikûćega. – To je previše.

Tô nî pu cištù. – Sve je to meni sumnjivo.

Tô nî pu žanuâtu. – To je nestručno obavljeno.

Tô nî žgòrega. – To nije naodmet.

Tô pîvo će te šamatâti. – To vino će ti udariti u glavu.

Tô še svè mòvi, po mòre utpuâsti. – **I tuvâru še òćaś mòvi, ma mü jòś nî utpuâ.** – To ti se sve miče, po može otpasti. – I magarcu se rep miče, ali mu još nije otpao.

Tô ši ucinî di sette colpi. – To si napravio traljavo.

Tô ši ucinî ni ftù ni ftà. – To si napravio nikako.

Tô ši ucinî ni šibì ni švômu. – To si napravio loše, nikako.

Tramuntuâna, bûra parćuâna. – Nakon tramontane slijedi bura.

Trî kruälji, vîja vîja hôj! – Tako se na Sveta tri kralja poslije podne pjevalo uz kolo na seoskom trgu.

Trîška bûka. – Tresla se brda, rodio se miš.

Tumù še višel. – Nemaš se čemu radovati.

Turnuâ ti kònat tudè cicirâti. – Ne isplati ti se tu smrzavati.

Turnuâ ti kònat tudè še ubijâti. – Ne isplati ti se opterećivati se poslom.

Tutto a posto, niente in ordine – sve je na mjestu, a ništa ne valja

Tûzno rîlo kô bi ilo. – Izreka se odnosi općenito na nevolju, glad i sl.

Ubligûn šan drîvlju i kamînju. – Dužan sam na sve strane.

Ubûka ši măša širòke bragëše. – Postao si ohol.

Ubû si stivâle ko da grës pruâscà ubiti. – Obuo si čizme kao da ideš ubiti svinju.

Ucîn dubrò, puîj guvnò. – Umjesto zahvale doživi neugodnosti.

Ud drûge rûkê. – za stvar koja je već bila u upotrebi

Udubrâ si dôsa vâmo. – Nije za dobro kad si došao ovamo.

Ud žlâ dužnîkâ važmî ôfcu biž mlîkâ. – Od jadnog dužnika uzmi ono što ti daje, premda u potpunosti ne vraća čitav dug.

Ugûnj ti se žagašî ža martvâ. – Vatra ti se skroz ugasila.

Ukrcago bacve, prodago vino i partigo za Gobrovac. – Ovakav je brzojav poslao jedan naš pomorac koji je trgovao vinom u Obrovcu.

Unâ cûdo vòli tarukâti. – Ona voli ogovarati.

U naglôsti nî mudrôsti. – U naglosti se možeš neprimjereno ponašati.

Únca fêbre, tô te nî. – Za zdravstvene probleme ne treba mnogo.

Undà éu te juâ. – Ajme meni.

Undà Lûce, cà ti se parî? – Bâra, priž gârla, nîšû se piće nâblejali. – Teta Luce Catarina bratu Patriciju, kad ju je pitao kako je bilo slušati operu u riječkom kazalištu.

Ún guvòri sûn subô. – Govori sam sobom.

Unì dubrò štujû – dobrog su imovnog stanja

Ún ìma žluâtne rûke. – On se u sve razumije.

Unì štujû pârvi kruâj. – Stanuju jako daleko.

Ún je dèbeloga üha. – Nagluh je.

Ún je dištuârdi. – Tvrdoglav je.

Ún je farmašûn. – On je nevjerac.

Ûn je fuâlša munîta. – Odnosi se na neiskrenu osobu.

Ûn je na švôj môd (ûn je švôga môda). – On je poseban.

Ûn je nišrića ud cuvička. – On je nevaljala osoba.

Ûn je turlulù. – On je glupan.

Ûn ki je v Kukù ni bì pîče puî. – Vice iz Dračevca u neimaštini, da bi joj muž koji čuva stražu na rtu Kok, puno pojeo. Naime, u to doba se čuvao telefonski kabel koji povezuje otok Ist i otok Silbu.

Ûn nî lâske rûkê. – On nije darežljiv.

Ûn nîma rigvuârda. – Nema on poštovanja.

Ûn ti je kuštiljîć. – On ti je osoba nagle čudi.

Ûn ti je manjamûhte. – On ti je osoba koja želi živjeti na tuđ račun.

Ûn ti je pruâvi pròto. – Veoma je dobar stručnjak u svom poslu.

Ûn ti nî ruâvûn. – Nije pri zdravoj pameti.

Üvik mü kandèle vîšu ž nušâ. – Stalno mu vise sline iz nosa.

Üvik pîliš pu švujù. – Stalno isto ponavljaš.

Uvò je mòja beritâ, pokojnòga Jerićâ. – Luviji Brok.

Uvuâh je rëka da še na Mûlu urîši pruduâju, uvuâh je rëka da će kûpiti, uvuâh je rëka da nîma šôldo, uvuâh je rëka da će màteri škrînju ražbîti. Ne prâv mâli piculîn, dât éu tèbi figurîn. – dječja brojalica na prste

Uvuâh tilîć nîma utròbice. – Třli lî, ni minî, ni tibî. – Ovako je rekla Antona Kosinjova, kad joj je Mate Segarić u šali rekao da je tele bez jetre. Zapravo, jetra je bila namijenjena nekom drugom.

Užuâ je Žamarijja Kôzulić rëci, nêće mu še pëtooh š kûće ubìti. – Odnosi se to da nije ništa stvorio i ništa nema.

Va fòjimin je iština šuâmo unò bêlo ša štruänê. – U novinama je istina samo uno bijelo sa strane (Šime Babajko).

Va Kumäćovoju ustariji Šimè pita: Kumpuâre, cã je tô krèvet ciñire dñnari? – Krèvet ti je puštilja. – Juâ éu ih undà òdma kùpiti dëset, guvòri Šimè. – Na krevetu je bila istaknuta cijena četiri dinara, pa je mislio da je to cijena kreveta, a to je zapravo bio najam za jednu noć.

Va mešärnici ìma švâkakovih kôžić. – Nepredvidiva je čovjekova sudbina.

Vâmo je tugà. – I kod mene je isto.

Va muâloj bôcici špîrit štuji. – Obično se tako kaže za osobu niskog rasta.

Vâ rîba je šuâmo pljûc, pljûc. – Ova riba je puna kosti.

Vâ žvirîna ud ufcê ée me ubiti. – Ovo čudo će me ubiti.

Vê, pecikòža je zîša. – Ovako bi rekao pok. Šime, zvani Kakilo, kad bi se žarko ljetno sunce pojavilo iznad brda.

Vêži tuvâra kadè ti gušpuduâr ricê. – Veži magarca gdje ti gospodar kaže.

Viciruâš éemo na Kôšovo. – Večeras éemo ići na daleki, zah-tjevan ribolov.

Vîdin juâ kuâ ûra je. – Shvatio sam što se događa.

Vij je li vûnka dažjî. – Jê, ko da carcuâcì pišâju. – Vidi pada li kiši. – Da, kao da cvrčci mokre.

Vîše juâ znûn kad niš ni znûn, nog tî kad svë znuâš. – Više ja znam kad ništa ne znam, nego ti kad sve znaš.

Vjèko ij, nêćeš šûtra. – Pitanje je. – Tonica Smoljan Vjeki Smoljanu. Naime, Vjeko je jeo uštipke (frîte), ali je također napunio i džepove.

Vluâsi ti huhurû ko da si šûmar. – Pravo si čudovište.

Vò mi ni grê ni góri ni dòli. – Ne volim ovo jelo.

Vò pîvo je nàgran. – Ovo vino je kiselo.

Vò šu mi kунfèti ža na Štruâžu. – U siromašno doba, ako bi tko imao koji bombon, čuvalo bi ga za svetkovinu kad bi se islo na brdo Stražu.

Vò šu žuâdnji škôši. – Ovo je kraj (često se misli na lov lignji i sl.).

Vrîme će se žvaštäti. – Vrijeme će se pokvariti.

Vruâta šu utvòrena pu švâ uštâ. – Vrata su skroz otvorena.

Vü vêstu éu prinêsti ža Bužić. – Ovu haljinu će prvi put obući na Božić.

Ža platiti žärne, va vrićušić biše štävilo mälo farmitünä, oli cinïce.

– Za korištenje žrvnja vlasniku bi se u vrećicu stavilo malo kukuruza ili pšenice

Žapuntêci šlavu, ubili šu krävu, kômu crîvo kômu drôb, nàšoj Lûcî krîvi rôg! – Ovako je govorio barba Justo jer mu je sestra Luce bila udana u Zapuntelu.

Ža špruâve ti tô guvòrin. – Ozbiljno ti to govorim.

Ž dijuâvlun i lëto, i ki ga je v lîbru nuâša! – Dovraga i ljeto i tko ga je izmislio (zbog vrućine).

Ženteše, žente, dîca! – Čuvši limenu glazbu na sprovodu Mati Levačiću, Ujenija je shvatila da je u selu neko veselje, pa je i rekla: Ženite se, ženite, djeco!

Žgubî je bùšulu. – Skrenuo je pameću.

Ž jûtra je vîti ko vrîme će. – Po jutru se dan poznaje.

Žnêtiše škûle. – Završiti školu, napustiti školu.

Žuâc, ža bâbin kuluâc! – Zašto, za babin kolač. Odnosi se na pitanje koje ostaje bez pravog odgovora.

Žuâ me. – Što se mene tiče.

Žûti žutùju, carvèni putùju.

Žvöni, žvöni, a nî cuâ v rïlo kluâsti. – Cijelo jutro zvoni, a za ručak ništa.

SMOLJANOVE IZREKE I KRATKE HUMORESKE

Čitateljima *Čakavske riči* Ante Smoljan nije nepoznat. U dvobroju 44. godišta (2016.) objavio je tri priče, uz njih je dodao rječnik, a ja sam dopisao bilješku o autoru. Smoljan je poznati pisac *Rječnika govora otoka Ista* koji je doživio nekoliko izdanja. Naime, nakon svezaka iz 2013. i 2015. objavljen je još jedan proširen i svezak u vrlo maloj nakladi. Ante Smoljan nastavio je raditi dalje, pa su tako nastale i spomenute tri priče. Duboko vezan za svoj otok i njegov govor, prikupio je i znatan broj izreka i nešto kratkih humoreski poznatih domaćem svijetu. Svi su ti fragmenti akcentuirani, a i objašnjeni, da se razumije o čemu je riječ, a ponegdje čitamo i tko je što izgovorio i u kojoj prilici. Svi su ti tekstovi zanimljivi te osvjetljavaju život na Istu kao i mjesni jezični sustav. Ovdje nije donesen rječnik, jer za to nema prave potrebe, a za nas je posebno zanimljivo da Ante Smoljan unekoliko nastavlja svoj leksikografski rad. Iščunski leksik sad je već dobro poznat, ali su korisne i njegove dopune donesene na koji od mogućih načina.

Josip Lisac